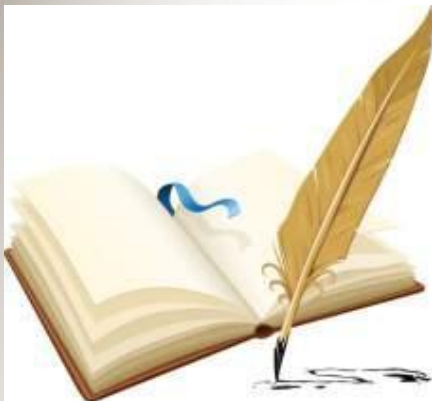

Слово, моя ти єдина зброє...

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова..
Тримотиш над світом
моя битва
За твое життя, твої
права.

Хай палають хмари бурякові,
Хай сичать образи – все одно
я пролюся крателькою крові
На твое священне знамено.

Василь Симоненко

Сковорода

Просвітитель-гуманіст, філософ, поет, педагог. Освіту здобув у Києво-Могилянській академії. Переслідуваний світськими та духовними властями, з 1770-х років вів життя мандрівного філософа. У філософських діалогах і трактатах біблійна проблематика переплітається з ідеями платонізму та стоїцизму. Сенс людського існування - подвиг самопізнання.

(1722 - 1794)

Тарас Григорович Шевченко

(9.03.1814 — 10.03.1861)

Автопортрет.
1840-1841 роки.

Поет, письменник (драматург, прозаїк); художник (живописець, гравер, збереглося 835 творів). Народжений у кріпацтві, досяг вершин людської творчості. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Це наш Кобзар, український Пророк, завдяки якому збережено мову, відроджено націю.

Леся Українка

Лариса Петрівна Косач-Квітка.

Письменниця, перекладач, культурний діяч. Писала у жанрах поезії, лірики, епосу, драми, прози, публіцистики. Також працювала у фольклористиці (220 народних мелодій записано з її голосу) і брала активну участь в українському національному русі.

(1871 – 1913)

Іван Якович Франко

(1856 - 1916)

Письменник, поет, публіцист, перекладач, вчений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії (1893 р.), дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1899 р.), почесний доктор Харківського університету (1906 р.). Усебічно обдарований, енциклопедично освічений, надзвичайно працьовитий. “Каменяр” української нації.

Василь Симоненко (1935- 1963)

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й приبلуди,
І орди завойовників-заброд!*

*Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!*

(«Земне тяжіння» 1964р.)

Народився у с. Біївці, Лубенський район, Полтавська область. Поет, журналіст, шістдесятник. 1962 року разом з А. Горською та Л. Танюком виявили місця поховань розстріляних органами НКВД. 1963 року був жорстоко побитий кагебістами у місті Смілі. Відмовили нирки, невдовзі поет помер у головній обласній лікарні.

Василь Семенович Стус

(1938 – 1985)

Поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник. Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. Герой України. За власні переконання в необхідності української культурної автономії творчість Василя Стуса була заборонена радянською владою, а сам поет був на 12 років позбавлений волі. Загинув у таборах.

Ліна Василівна Костенко

Народилася у 1930 році.
Письменниця-шістдесятниця,
дисидентська, поетеса. Лауреат
Шевченківської премії (1987),
премії Антоновичів (1989),
премії Петрарки (1994). Авторка
роману у віршах «Маруся
Чурай», поеми «Берестечко».
2010 року опублікувала перший
прозовий роман «Записки
українського самашедшого».
Почесний професор Києво-
Могилянської академії,
почесний доктор Львівського та
Чернівецького університетів.

